

Inimă curată și pace în suflet

Primul organ care apare la zămislirea copilului este inima. Fătul, fiind poziționat lângă inima mamei, am putea spune că sub o inimă sau lângă o inimă se formează o altă inimă. Ea este centrul și izvorul tuturor trăirilor pe care noi le avem, existând o strânsă legătură între inimă și minte, între inimă și simțirile noastre interioare, între inimă și manifestările noastre în exterior.

Dacă se înfățișează ca cel dintâi organ a omului, atunci înseamnă că este importantă sau are o menire aparte, ea fiind emblema a tot ceea ce trăim și simțim în interiorul nostru, dar nu este accesibil celor din jur. Și totuși, o inimă curată afișează pe chipul feței unui om, mereu o stare de bine, o inimă încărcată cu ură sau patimă aduce pe chip norii tristeții și îngândurării. Psalmistul David în psalmul 50 spune: "Inimă curată zidește întru mine Dumnezeu, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele" (Psalm 50,11). Chiar și psalmistul la timpul la care a trăit deja spunea un lucru atât de adevărat și atât de bine cunoscut în zilele noastre. Inima este locul de sălășluire a lui Dumnezeu, dacă omul îi dă voie să poposească acolo, sau locul de sălășluire a îngerilor întunecați dacă nu face nimic pentru a-i alunga de acolo. Sfinții Părinți, atunci când vorbesc despre rugăciune, ne îndeamnă să coborâm cu mintea în intimitatea inimii și acolo este Dumnezeu care așteaptă să dialogheze cu noi. Dumnezeu cu un drumeț cu bun simț, poposește la noi în inimă și așteaptă să interacționeze omul cu el pentru ai dăruia pace și bucurie, iar satan ca un vrăjmaș și ca un fur ce vine noaptea se cuibărește neinvitat în inima noastră și ne șoptește tot felul de gânduri de ceartă, de desfrânare, de invidie.

Curățirea inimii vine pe fondul înlocuirii patimilor de care suntem stăpâniți, cu virtuțile. Așa precum luăm ceva dintr-un loc, iar locul acela rămâne gol până când nu punem altceva în loc, așa este și cu interiorul nostru. O patimă, dacă încercăm să o deștădăcinăm lasă loc gol, și dacă nu sădăm o virtute pe locul gol, atunci vin alte patimi să se cuibărească în locul gol sau și mai rău, vine aceeași patimă pe care am alungat-o cu și mai mare intensitate. Sf. Clement Alexandrinul spunea: "în viața cea de apoi fiecare va recunoaște pe aproapele lui, nu după chipul trupului, ci după privirea pătrunzătoare a sufletului" (Sf. Clement Alexandrinul, Pedagogul). Chipul trupului putrezește, iar privirea sufletului rămâne. O privire nu poate să fie plină de speranță și de iradiere și de lumină dacă mai întâi de toate omul în decursul vieții nu și-a curățat inima. Această muncă de curățire interioară a noastră implică mult efort și sacrificiu, dar pacea care o simțim în inimă, bucuria care o avem în inimă sunt acele ingrediente care aduc fericirea omului, fericire după care tânjim noi toți.

Sfântul Serafim de Sarov spunea: "dobândește pacea în inima ta și mii de suflete se vor mântui în jurul tău". Cât adevăr este în aceste cuvinte! Omul care emană lumină în jurul său este îndrăgît de toată lumea și dorește și el să fie plin de lumină. Pacea interioară se emană în exterior și este ca ceva de care nu te poți lipsi. Fiecare dintre noi căutăm să fim liniștiți așezați în gândire și cu bună chibzuială. Oricine poate să ajungă la așa stare, trebuie doar să facă puțin efort, iar micul nostru efort aduce darul neseecat a lui Dumnezeu, pentru care merită și trebuie să încercăm să scoatem din inima noastră vrăjmășia, invidia, desfrânarea, iar pacea mult râvnită va poposi și va sălășlui în inimile noastre.

Ionel Munteanu

Masterand la Facultatea de Teologie

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Programe gratuite pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate în parohia noastră

Adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților, tinerilor, precum și tuturor persoanelor interesate, indiferent de vârstă, invitația de a participa la următoarele activități:

• CLUBUL DE ȘAH, sâmbăta, la ora 17.00.

• ÎN VEDEREA CONSTITUIRII, CORULUI DE TINERET „PSALM”, organizăm CURS GRATUIT DE INTERPRETARE A MUZICII RELIGIOASE CORALE, duminica, ora 17.00

• CURSURI gratuite de LIMBA ENGLEZĂ,
- vinerea, ora 16.00—grupa mare (elevi, tineri)
- vinerea, ora 17.00—grupa mică (copii preșcolari)

• MEDITAȚII LA MATEMATICĂ pentru elevi de gimnaziu și liceu

• MEDITAȚII la orice disciplină

Condiții de participare și detalii:

• www.parohiatomacozma.ro
• tel. 0741 706 602 sau 0761 621 994
• e-mail/id messenger: redactor_sef@yahoo.com

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o carte nouă!

Citește și informează-te!

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

* Alexandra Popa, tel. 0720 606 820,
petite_sourire@yahoo.com

* Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com



Tipografia Croma Line, Adresa: STR. SOCOLA,
Nr. 51-53 tipografii, materiale publicitare,
producție croma.line@yahoo.com, 0728 101



Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica tuturor Sfinților



Evanghelia acestei duminici De la Evanghelistul Matei

Cap. X

32. Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui meu, Care este în ceruri.

33. Iar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri.

34. Nu socotiți că am venit să aduc pace pe pământ; n-am venit să aduc pace, ci sabie.

35. Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mama sa, pe noră de soacra sa.

37. Cel ce iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine.

38. Și cel ce nu-și ia crucea și nu-Mi urmează Mie nu este vrednic de Mine.

Cap. XIX

27. Atunci Petru, răspunzând, I-a zis: Iată noi am lăsat toate și Ți-am urmat Ție. Cu noi, oare ce va fi?

28. Iar Iisus le-a zis: Adevărat zic vouă că voi cei ce M-ați urmat Mie, la înnoirea lumii, când Fiul Omului va ședea pe tronul salei, veți ședea și voi pe douăsprezece tronuri, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

29. Și oricine a lăsat case sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau copii, sau țarine, pentru numele Meu, înmulțit va lua înapoi și va moșteni viața veșnică.

Programul pentru Spovedit și Împărtășit

Astăzi, 30 mai, Biserica Ortodoxă a rânduit lăsatul secului pentru începutul Postului Sfinților Apostoli Petru și Pavel, prăznuit în fiecare an în ziua de 29 iunie.

Postul Sfinților Apostoli este unul dintre cele patru posturi de peste an, iar durata sa este în funcție de Duminica prăznuirii tuturor sfinților, duminică în care se lasă sec pentru începutul postului, prima duminică după sărbătoarea Rusaliilor. În acest an durata postului este de 4 săptămâni, până luni, 28 iunie, inclusiv. În această perioadă, fiecare creștin se străduiește să țină un post sufleteș împletit cu postul trupesc, nemâncând alimente de proveniență animală.

PENTRU TAINA SFINTEI SPOVEDANII:

◆ Vinerea și Sâmbăta, ora 18.00. Vinerea în cadrul și după Slujba Sfântului Maslu, care începe la ora 18.00.

PENTRU TAINA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII:

◆ Duminică și în sărbătorile cu cruce roșie, în cadrul Sfintei Liturghii care începe la ora 10.00.

Astăzi, duminică, 30 mai a.c., la finalul Sfintei Liturghii, se va oficia o slujbă de pomenire a celui ce a fost Stelu Zaharia, constructor din cadrul societății Simcrest SRL Bacău, care și-a pierdut viața în tragicul accident petrecut în ziua de 31 mai 2008, urmare prăbușirii unei porțiuni de zid la biserica noastră.

MARȚI, 1 iunie, Ziua internațională a copilului

Această zi plină de bucurie și emoție ne pune în față imaginea sfântă a copilului, reînvie în memorie clipele minunate ale copilăriei, dar în același timp reprezintă și un moment de reflecție asupra responsabilității de a fi părinte, de a avea copii, de a le asigura o aleasă creștere, educare și formare. Trebuie să ne îndreptăm apoi privirea către toți acei copii care, din cauza lipsurilor, a greutăților de tot felul nu se pot bucura de copilărie.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să binecuvânteze cu darurile Sale cele bogate, cu harul Său și cu marea Sa iubire față de oameni, atât pe copiii și tinerii din parohia noastră, cât și pe părinții, profesorii și toți cei care își deschid cu dărnicie sufletul față de cei mici.

Cu prilejul acestei sărbători, invităm astăzi, duminică, 30 mai, începând cu ora 16.00, pe toți copiii și tinerii, împreună cu părinții lor, să participe la Seara Comediei românești. Alături de multe alte surprize, veți avea prilejul de a viziona gratuit câteva momente memorabile ale umorului românesc

INVITAT SPECIAL:

Domnul Prof. Univ. Dr. BOGDAN ULMU,
regizor de teatru și televiziune

Cuprinzând raiul ceresc cu privirea gândului, împrumută de la locuitorii cerești bunele lor însușiri și altoiește-le în tine însuți

Sfânta Biserică îi pomenește acum pe toți Sfinții care din veac au plăcut lui Dumnezeu - îi pomenește după Pogorârea Sfântului Duh, ca pe un rod al Sfântului Duh, pentru că toți Sfinții sunt sfinți prin harul Sfântului Duh. Duhul lui Dumnezeu, Care S-a pogorât asupra Apostolilor, nu a rămas numai în ei, ci prin ei S-a revărsat asupra întregii lumi și a înviat fața ei cea amărâtă de păcat. Odată cu venirea primăverii, duhul de viață trece peste toate făpturile, înviorază tot ce-i în stare să trăiască și îmbracă pământul cu ierburi, cu flori și cu tot felul de alte plante: așa a fost și în urma venirii Atotînviatorului Duh al lui Dumnezeu. Toți cei ce credeau se umpleau de Duhul prin Dumnezeieștile Taine, începeau a trăi cu Duhul, a se părgui duhovnicește, a aduce roade duhovnicești. Fiecare s-a asemănat unui pom cu frunze bune și multroditor, și toți împreună au alcătuit marea grădină a lui Dumnezeu - raiul duhovnicesc, cel sălășluit acum în ceruri.

Pe acesta pomeniindu-l, Sfânta Biserică îl propune acum spre învățătură contemplării noastre pline de credință, iar vieții noastre răvnitoare - spre urmare.

Așadar părăsiți pământul, înălțați-vă la cer - în raiul lui Dumnezeu; um-blați acolo și îndulciți-vă de frumusețea lui. Iată credința lui Avraam, iată răbdarea lui Iov, iată blândețea lui David, iată curăția lui Iosif. Acolo sunt Petrii plini de răvnă, Ioanii plini de dragoste, Pavelii plini de bărbăție, dreptii Iacovi. Aici sunt mucenicii, feciorelnicii, pustnicii, postitorii, primitorii de străini, dătătorii de milostenie, nebulii pentru Hristos, luminătorii, păstori și învățătorii. Apropiati-vă de fiecare floare și de fiecare pom, sorbiți-i aroma prin cugetare și prin simțire și nu vă îndepărtați până când nu vă veți umple până la saț cu dorința de a vă face următori lor. Fiecare gând credincios are deschisă intrarea acolo, fiecare inimă credincioasă are dezlegare să iubească totul și fiecare dorință bună - să ia totul. Iată grădina pentru răcorirea și odihnim credincioșilor ! În duminici și sărbători căutați unde să respirați aer curat. Bine faceți, pentru sănătatea trupească - dar mai întâi de toate să nu uitați să vă răcoriți și împrospătați sufletele prin umblarea cu mintea prin raiul ceresc ar fi și mai bine dacă v-ați întocmi viața în așa fel ca, umblând pe acest pământ al amărăciunii, să nu ieșiți cu inima și cu mintea din raiul ceresc (...)

Osteniți-vă. Când este altoit un pom, i se crestează trupul, este vârat înlăuntrul lui altoiul luat de altundeva și, înfășurat fiind cu totul, este acoperit, așa încât înlăuntrul lui să se săvârșească în chip nevăzut unirea altoiului ca pomul. La fel să faceți și voi cu inima. Zidindu-l pe om, Dumnezeu l-a împodobit cu virtuțile de tot felul: cu credința, cu ascultarea, cu smerenia, ca milostenia, cu înfrânarea, cu blândețea, cu dragostea frățească, cu iubirea de Dumnezeu, cu cugetarea la cele dumnezeiești - pe scurt, cu tot felul de podoabă duhovnicească. Când omul a căzut, a venit însă vrăjmașul și împotrivi oricărei virtuți a sădit răul său în firea noastră și-a altoit împotriva credinței - necredința, împotriva smereniei - trufia, împotriva iubirii frățești - ura, împotriva iubirii de Dumnezeu - iubirea de făpturi și așa mai departe. Și toate mlădițele inimii noastre au ajuns pline de seve amestecate cu necurăție, care nu pot să dea roade gustoase. Iată de ce este neapărată nevoie să ne altoim: pentru a îndrepta sevele stricate. Cum să ne altoim? - La fel cum sunt altoiții pomii. Pomului i se retează vârful sau ramurile - și voi să retezați mlădițele cele sălbatice ale inimii prin lepădarea de sine și prin împotrivirea față de voia proprie. Pomului i se vără înăuntru altoiul - și voi să vă vârați în inimă, prin silirea de sine, însușirile bune pe care Dumnezeu a poruncit să le avem. Altoiul este înfășurat, ca unirea cu pomul să se petreacă în chip nevăzut și în liniște - și voi să vă înfășurați toți cu rânduielele purtătoare de grijă ale Bisericii, ca sub acoperământul și sub înrăurirea lor să se săvârșească în chip nevăzut de voi unirea virtuților dorite cu inima voastră. Altfel spus, iată ce să faceți: să vă împotriviți mâniei și să vă siliți spre blândețe, și veți altoi blândețea. Să vă împotriviți trufiei și să vă siliți spre smerenie, și veți altoi smerenia. Să vă împotriviți iubirii de făpturi și să vă siliți spre iubirea de Dumnezeu, și veți altoi iubirea de Dumnezeu. Astfel, împotrivindu-vă oricărui rău și silindu-vă spre tot binele, înconjurați de rugăciunile și de rânduielele sfințitoare ale Bisericii, veți tăia rău după rău, iar în locul lui veți altoi și veți crește binele. Și se va arăta inima voastră grădină plină cu virtuțile de tot felul sau pom cu multe ramuri și multe roade, care pe urmă va fi și luat în raiul ceresc ca să îl înfrumusețeze

și să-i sporească deplinătatea.

Fraților și părinților ! Raiul este moștenirea creștinilor. Pentru noi a fost el zidit și pentru noi a fost el deschis. Și toate puterile dumnezeiești cele spre viață ne-au fost date și ne sunt la îndemână. Vedeți scopul aveți mijloacele, știți ce aveți de făcut. Începeți osteneala și, odată ce ați început-o, să nu vă lăsați până ce nu veți săvârși ce v-ați pus în gând. Raiul e plin deja, însă mai este loc. Grăbiți-vă să îl ocupați. Și cei care au intrat acolo oare nu erau, ca și noi, războiți de patimi ? Oare nu purtau trup de același fel ? Oare nu au trăit și ei pe acest pământ al necazurilor și smintelilor ? Oare nu s-au aflat în aceleași împrejurări ca noi ? Și iată că ei locuiesc raiul, pe când noi ce facem ? Oare vom sta și ne vom uita cum ne-o iau înaintea altii ?! Să ne grăbim cât timp nu s-a închis încă ușa, până când nu a încetat poftirea. Este anevoie ?! Da, este lucru cu osteneală. Dar în schimb ce roadă... Ne ostenim slujind deșertăciunii și stricăciunii. Oare nu-i mai bine să dăm această osteneală pierzătoare pe osteneala care duce în viața veșnică ? Aici suntem în pridvorul vieții; viața adevărată este dincolo. Trebuie să ne pregătim, și să ne pregătim după pildele de acolo. Uitați-vă la ele și împrumutați ceea ce vă trebuie, având credința că si sfârșitul va fi același.

Fiecare dintre noi are un Sfânt al cărui nume îl poartă și are inger păzitor. Aceștia își întind mâinile către noi poftindu-ne la ei, făgăduindu-ne și dându-ne povătuire și îndrumare. Să nu-i jignim prin neluarea-aminte și prin îndărătnicie, și ei ne vor duce în sălașurile dumnezeiești. Dumnezeu să vă dăruie ca totdeauna să purtați în minte și în inimă această luminoasă cale a vieții, cu răvna de a fi părtași ai ei. Amin!

Sfântul Teofan Zăvorățul, *Predici*, Editura Sophia, București pp. 143—145

Înțelegeți ce rostești ?

Această întrebare va deveni titlul generic al unei rubrici pe care în numerele viitoare ne-o dorim ca un forum duhovnicesc pentru toți creștinii care au nedumeriri sau nu înțeleg anumite cuvinte, figuri de stil, sau exprimări poetice din rugăciunile noastre ortodoxe pe care le rostesc, fie în ambientul colectiv, fie în cel particular, intim, personal.

Precum putem observa cu ușurință, cărțile noastre de rugăciuni au o largă cuprindere de sensuri și adănciri ale înțeleșurilor învățăturii de credință. Încă din vremea Sfântului Efreim Sirul s-a reliefat importanța imnului cântat și a rugăciunii rostite, ca mijloace de afirmare și aprofundare a adevărilor de credință descoperite prin Sfânta Scriptură. Astfel, actul de cult, imnul religios și rugăciunea elaborată au devenit parte integrantă a Sfintei Tradiții Ortodoxe.

Din păcate, distanța în timp, lipsa de cunoaștere a sensurilor doctrinare și a contextului alcătuirii rugăciunilor și imnelor liturgice, grefate pe superficialitatea unei rostiri mecanice a acestora, ne împiedică să ne bucurăm duhovnicește „gustând din dulceața lor”.

Inițiativa aceasta se înscrie în orizontul amplu deschis de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române care a proclamat anul 2010 ca *an omagial al Crezului Ortodox și al Autocefaliei Românești*, dar și întâlnirii din această săptămână a preoților din Iași cu Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei în cadrul conferinței cu tema: *Preotul și enoriașii săi, apărători și mărturisitori ai credinței ortodoxe*.

Așadar, așteptăm în spațiul acestei rubrici întrebările dumneavoastră în legătură cu orice neînțelegere sau nedumerire referitoare la rugăciunile sau actele de cult ortodox.

Întâlnirea cu „prietenul Hristos”

Biserica nu obligă pe nimeni să creadă într-un anume fel. Ea invită, cheamă, explică, muștră, dar credința, fiind angajată de convingerile și trăirile interioare, este o chestiune ce ține de intimitatea sufletului nostru. Trebuie să știm însă fiecare dintre noi că există credințe adevărate și credințe false, că există credințe mântuitoare de suflet și există credințe care uzurpă, dărâmă ceea ce este etern și frumos în ființa umană. Trăim o vreme în care amestecul între credințe ține de o anumită modă, de o anumită „modernitate”. Dialogăm întotdeauna cu toți cei de alte credințe, dar trebuie să păzim cu strășnicie Predania Sfântă pentru că această Predanie Sfântă a Bisericii ține de adevărul fundamental și mântuitor. Toți într-un fel sau altul, mărturisitori ai credinței pe care am primit-o de la Hristos prin Sfinții Apostoli, suntem nu doar martori ai acestei învățături, ci avem nădejdea că împlinind-o, fiecare dintre noi ne mântuim.

Sfânta Liturghie își are un puternic conținut de comunicare și comuniune. Primind Sfânta Împărtășanie, fiecare devine părtaș al Cinei Domnului, prieten al lui Hristos și mai mult decât atât, devine purtător de Hristos. Prin aceasta se vădește deplina interferență între ceea ce este sfânt și de la Dumnezeu și ceea ce este pământean, plecând din ființa noastră. De aceea, cuminecarea sau împărtășania presupune întotdeauna o pregătire, tot așa cum atunci când ești invitat de un prieten de seamă, nu te poți duce nepregătit, ci întotdeauna te pregătești. Atunci când pășești pragul unui prieten mai de vază, chiar simți o emoție aparte, te gândești ca nu cumva prin vreo stângăcie să stânjenești frumoasa prietenie care te leagă de un om atât de deosebit. Cu mult mai mult ar trebui să ne preocupe întâlnirea cu „prietenul Hristos” la „Cina cea de Taină” a fiecărei Sfinte Liturghii. De aceea, punem accent pe această pregătire individuală prin taina Sfintei Spovedanii, pe această angajare personală prin rugăciuni pregătitoare și mai cu seamă, pe participarea la rugăciunea din cadrul comunitar.

Cei care aleg să se împărtășească dimineața, în afara Sfintei Liturghii, din păcate, nu mai au parte de ospăț; se împărtășesc în mod egoist, ei singuri, fără a participa la „protocolul” acestei mese sfinte care este Sfânta Liturghie. În graba noastră, în preocupările noastre zilnice, de foarte multe ori, neglijăm aspecte care sunt esențiale, sau cel puțin le minimalizăm.

Participarea la masă cu Hristos și cu Dumnezeu este o chestiune foarte serioasă. Sunt sigur că atunci când te duci un prieten de seamă, invitat fiind la masă, îți vei pune dinainte foarte serios problema privind ce anume voi vorbi cu el și mai cu seamă ce voi obține în urma acestei întâlniri. Că nu toată ziua mă întâlnesc cu un om deosebit. Cum mă voi folosi eu din această întâlnire ?! Se poate, oare, să vii la întâlnire cu Hristos fără să știi ce vrei sau căutând lucruri mult prea mărunte care nu au nimic comun cu esența existenței tale, cu ceea ce cu adevărat te-ar putea face fericit în lumea aceasta ?! Cu siguranță că nu! De aceea, trebuie privită

această Cină a Domnului, Sfânta Liturghie, ca un bun prilej de comuniune cu Hristos.

La Sfânta Liturghie, chiar dacă nu se împărtășesc toți participanții, totuși toți primesc anafură, care este pâine binecuvântată în timp ce se cântă Rugăciuni către Maica Domnului, și astfel, ea este simbol al rugăciunilor Maicii Domnului pentru viața personală a fiecăruia dintre noi. Mari nădejdi ne punem în Maica Domnului și iată că, această pâine binecuvântată, anafura pe care o luăm la sfârșitul Sfintei Liturghii, o dată în plus ne pune în față faptul că am participat la o masă, la o cină, faptul că ne-am luat cu noi hrană duhovnicească.

De obicei, noi însă suntem prea angajați în cele materiale și punem mai presus de Dumnezeu bunurile noastre, averea noastră, toate pe care Dumnezeu ni le-a dat. Te bucuri de ceea ce ți-a dat Dumnezeu și nu știi să te bucurii de Dumnezeu care ți le dă sau care ți le poate lua pe toate. Câte rugăciuni nu facem noi creștinii, pentru bunurile noastre ?! Pentru a dobândi mai multe sau mai frumoase în lumea aceasta. Suntem mult prea angajați în rugăciunile noastre de aceste preocupări materiale și concrete. Aceste preocupări sunt într-un fel firești, pentru că țin de o anume realitate. Fiecare dintre noi depinde de bunuri, de materie: nu poți să stai flămând, însetat sau dezbrăcat. Ai nevoie de un anumit nivel de confort în lumea aceasta. Nu ai voie însă să le pui vreodată mai presus de Dumnezeu !

Pr. Mihai Mărgineanu

În curând vor începe lucrările la biserica noastră în vederea pictării acestui monument de referință din capitala Moldovei

În primăvara acestui an, s-a reușit finalizarea lucrărilor de consolidare exterioară, lucrări deosebit de complexe în ansamblul lor, dat fiind starea deosebit de critică în care se afla biserica Toma Cozma. Structura de rezistență a fost puternic afectată în timp, fiind singura biserică din Iași lovită în plin la bombardament, dar și din cauza tendințelor de deplasare ale versantului, care au generat deficiențe majore în fundație.

Acum, obiectivul fiind pus în siguranță prin lucrările de consolidare ce s-au executat, a devenit necesară realizarea unei tencuieli interioare care să creeze posibilitatea pictării în stil bizantin, astfel încât să fie pus mai bine în valoare acest monument de referință pentru spiritualitatea românească din Moldova începutului de secol XIX, în acord cu atmosfera de rugăciune și trăire ortodoxă. Lucrarea de pictură este precedată de decaparea interioară și refacerea integrală a tencuielii, care va presupune oficierea slujbelor religioase și a Sfintei Liturghii în parcul parohiei. Ne confruntăm însă cu o mare dificultate, care ne îngrijorează tot mai mult, lipsa unui spațiu acoperit pentru a putea oficia slujbele religioase.

Intrucât, aspectul exterior al curții și parcului parohiei este afectat din cauza porților și a gardului aflate în stare de degradare acută, înlocuirea și refacerea acestora devine o necesitate pe zi ce trece.

PUTEȚI SPRIJINI BUNUL MERS AL LUCRĂRILOR DE LA BISERICA NOASTRA PRIN:

- contribuții financiare și alte forme pe care le considerați de cuviință
 - implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructori.
- PROGRAMARI LA OFICIUL PAROHIAL, tel. 0232 211 273 sau direct la PANGARUL BISERICII**